

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/20/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3621010228
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3621010228.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Mariána Dunčka v trestnej veci proti obžalovanému W. B., nar. XX.X.XXXX v B., trvale bytom B., adresa na doručovanie B., I. M. XXX/X, trestne stíhanému pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. a pre prečin ublíženie na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 15. júna 2022 o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 2. marca 2022, sp. zn. 2T/80/2021, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 2. marca 2022, sp. zn. 2T/80/2021, bol obžalovaný W. B. uznaný vinným zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe, že dňa 30.04.2020 v čase približne o 17.15 hod. na I. ulici v B. fyzicky napadol poškodeného L. M. tak, že ho drgol lakťom počas toho, ako poškodený jazdil na bicykli a následne ho udrel kolobežkou do oblasti hlavy, načo obžalovaný poškodeného udrel kolobežkou druhýkrát do oblasti ľavého predlaktia, čím obžalovaný poškodenému L. M. spôsobil tržnozmliaždenú ranu v oblasti čela a temena hlavy vľavo, 7 cm dlhú zasahujúcu do podkožia a pomliaždenie v strednej časti ľavého predlaktia a podkožným krvným výronom, ktoré zranenia si vyžiadali lekárske ošetrenie s dobou sťaženia obvyklého spôsobu života poškodeného v trvaní 15 dní.

Za to bol odsúdený podľa § 364 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h), m), § 38 ods. 4 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhmný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a určil skúšobnú dobu 16 mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenému O. E. B. a. s., so sídlom Z., B. H. 2, IČO: XX XXX XXX, škodu vo výške 73,26 eur.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože prokurátor podal proti nemu odvolanie do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku. Následne prokurátor odvolanie písomne odôvodnil. V úvode dôvodov odvolania poukázal na to, že v predmetnej veci podal na obžalovaného obžalobu a na obsah výrokovej časti napadnutého rozsudku. Ďalej uviedol nasledovné: nasledovné:

„Proti uvedenému rozsudku podal okresný prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske dňa 02.03.2022 odvolanie čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného, nakoľko uložený podmiennečný trest odňatia slobody považoval za neprimeraný a nedostatočný.

Samosudca Okresného súdu Partizánske v odôvodnení rozsudku k uloženému podmiennečnému trestu odňatia slobody uvádza, že sa nestotožnil s návrhom prokurátora napriek tomu, že obžalovaný bol v nie tak dávnej minulosti odsúdený za úmyselný násilný trestný prečin na nepodmienečný trest, pričom opäť spáchal trestné činy za použitia fyzického násillia, avšak len táto samotná skutočnosť nemôže byť dôvodom ukladania trestu druhom najprísnejšieho, pretože zásady ukladania trestu prihliadajú na oveľa viac okolností jeho spáchania aj vplyv na rodinu a blízke osoby obžalovaného aj jeho osobu. Súd poukázal na skutočnosť, že skutok, ktorý a kladie obžalovanému za vinu javí známky toho, že bol vyprovokovaný poškodeným, pričom jeho konanie vyhodnotil tak, že sa neovládal a poškodeného bez hlbšieho zamyslenia v momente napadol. Súd zohľadnil tiež skutočnosť, že nepodmienečný trest by mal na rodinu obžalovaného a jemu blízke osoby závažný vplyv, nakoľko obžalovaný má štyri deti, z toho tri maloleté, javí o nezáujem, má k nim vyživovaciu povinnosť, ktorú by plniť nemohol a rovnako by prišiel aj o svoju prácu.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona má trest zabezpečiť ochranu pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zákona súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Výrok o treste predmetného rozsudku považujem za nesprávny, nakoľko uložený podmiennečný trest odňatia slobody považujem za neprimeraný a nedostatočný najmä vzhľadom k osobe obžalovaného W. B., ktorý sa aj napriek predchádzajúcemu odsúdeniu na nepodmienečný trest odňatia slobody za násilný trestný čin opätovne dopustil úmyselného protiprávneho konania s použitím fyzického násillia. Z výpisu z evidencie priestupkov tiež vyplýva, že obžalovaný sa v rovnako dopustil v nedávnej dobe spáchania viacerých priestupkov, pričom v troch prípadoch sa jednalo o priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, čo jednoznačne svedčí o tom, že obžalovaný má sklony k násilnému správaniu, resp. k násilnému riešeniu konfliktných situácií, v ktorých sa ocitne. Súd pri ukladaní druhu trestu tiež nedostatočne vyhodnotil skutočnosť, že u obžalovaného nebola zistená žiadna poľahčujúca okolnosť, nakoľko obžalovaný spáchanie skutku poprel, naopak súd zistil dve priťažujúce okolnosti a to že spáchal viac trestných činov a že už bol za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona). Tiež je potrebné poznamenať, že obžalovaný sa spáchania predmetného činu dopustil závažnejším spôsobom konania - so zbraňou, pričom svoj útok smeroval na hlavu poškodeného, v dôsledku čoho iba náhodou nebol spôsobený následok závažnejší, na ktorú skutočnosť súd v odôvodnení napadnutého rozsudku pri ukladaní trestu nijakým spôsobom nereagoval, iba sa stotožnil s tvrdením obžalovaného, že tento bol poškodeným k útoku na jeho osobu vyprovokovaný. Argumentáciu obžalovaného o tom, že bol k útoku vyprovokovaný poškodeným však vzhľadom k zabezpečeným dôkazom považujem za účelovú, v snahe ospravedlniť svoje protiprávne konanie, resp. dosiahnutie uloženia čo možno najmiernejšieho trestu.

Vzhľadom k uvedenému podľa môjho názoru podmiennečný trest odňatia slobody nemôže u obžalovaného splniť svoj účel a nezohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu i pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie.

Z uvedených dôvodov podľa môjho názoru uložený trest nezodpovedá všetkým hľadiskám rozhodným pre ukladanie trestov, keďže so zreteľom na osobu obžalovaného je uložený druh trestu, ako aj jeho výmera príliš mierna. Takto uložený trest nemôže v žiadnom prípade pozitívne pôsobiť na obžalovaného tak, aby v budúcnosti viedol riadny život.

Uložený trest sa vzhľadom na uvedené ani voči ostatným členom spoločnosti neprejavuje ako prvok generálnej prevencie. Nie je spôsobilý pôsobiť tak, aby ostatných členov spoločnosti odradil od páchania trestných činov. Takýto trest nemôže dostatočne vyjadrovať ani morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Mám za to, že v prípade obžalovaného W. B. bude len výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody spĺňať kritériá individuálnej a generálnej prevencie a bude dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Z týchto dôvodov navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/80/ 021 zo dňa 02.03.2022, čo do výroku o treste u obžalovaného W. B. a aby mu v zmysle ustanovenia § 322 ods. 3 Tr. poriadku uložil podľa § 364 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 41 ods. 1, § 38 ods. 4, § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zákona úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby, na výkon ktorého sa podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona zaradí do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.“

Na verejnom zasadnutí prokurátor navrhol podanému odvolaniu vyhovieť. Obžalovaný navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním prokurátora napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, z obsahu odvolania prokurátora a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní prokurátora nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Z odôvodnenia odvolania prokurátora vyplýva, že prokurátor namietal neprimeranú miernosť uloženého trestu v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. pre neuloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému. Prokurátor namietal, že sa okresný súd nedostatočne vysporiadal so skutočnosťami, ktoré svedčia v neprospech obžalovaného.

Pokiaľ ide o úvahy, ktoré viedli okresný súd k uloženiu trestu obžalovanému, odvolací súd považuje za potrebné poukázať na nasledovnú časť odôvodnenia napadnutého rozsudku:

„Pokiaľ ide o druh trestu, súd obžalovanému neuložil trest odňatia slobody nepodmienečný a nestotožnil sa s návrhom prokurátora, ktorý tento druh trestu ani nijako neodôvodňoval. Možno sa síce stotožniť s tým, že obžalovaný napriek tomu, že bol v nie tak dávnej minulosti odsúdený za úmyselný násilný prečin na nepodmienečný trest, opäť spáchal trestné činy za použitia fyzického násillia, len táto samotná skutočnosť však nemôže byť dôvodom ukladania trestu druhom najprísnejšieho, pretože zásady ukladania trestu prihliadajú na oveľa viac okolností jeho spáchania aj vplyv na rodinu a blízke osoby obžalovaného aj jeho osobu. Už skôr súd uviedol, že skutok ktorý sa obžalovanému kladie za vinu javí známky toho, že bol vyprovokovaný poškodeným. Ten sa zastaral do záležitostí obžalovaného, verbálne ho provokoval a možno mať za preukázané, že vskutku ho sledoval, nemal žiaden dôvod ako osoba, ktorá má úmysel sa vyhýbať konfrontácii s obžalovaným sa tmoľiť za ním dokonca na bicykli, keď mohol počkať, ísť iným smerom či jednoducho obžalovaného na bicykli obehnúť a ísť preč. Obžalovaný reagoval na toto správanie spôsobom ako v skutkovej vete rozsudku, no tiež je zrejmé, že poškodený až do času kým neinkasoval údery kolobežkou nejvil žiadne známky toho, že by sa chcel vyhnúť konfrontácii s obžalovaným. Je tak zrejmé, že obžalovaný nie je agresorom, ktorý by poškodeného z nejakého dôvodu vyhľadal, aby ho napadol, ale naopak osobou, ktorá sa neovládla po provokácii zo strany poškodeného a toho bez hlbšieho zamyslenia v momente napadol. Obžalovaný je osobou, ktorá bola prepustená z výkonu trestu dňa 08.06.2015, odvtedy síce spáchal nie málo priestupkov ba aj proti občianskemu spolunažívaniu, čo evokuje, že má problém so správaním a zvládaním životných situácií, no nespáchal žiadnu trestnú činnosť až do dňa skutku. Má štyri deti, tri z toho maloleté, tvrdí a ničím nebolo spochybnené, že o ne javí záujem, má k nim vyživovaciu povinnosť, ktorú by plniť nemohol, pokiaľ by vykonával nepodmienečný trest. Zamestnal sa a výkonom trestu odňatia slobody by o prácu prišiel. Aj dospelá dcéra s ním komunikuje, nik ani len poškodený neuviedol, že by pred incidentom obťažoval ju či mladšie deti, poškodený len prezentoval svoj postoj, podľa ktorého na mieste bydliska dcéry nemal

čo hľadať, čo zas nie je vecou, ktorá by mala byť starosťou poškodeného. Nepodmienečný trest by tak mal závažný vplyv na rodinu obžalovaného a jemu blízke osoby. Nedá sa neuviesť, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní prezentoval tri prípady, kedy mal byť od roku 2017 napadnutý práve poškodeným a jeho bratom, javí sa tak celkom pravdepodobné, že hoci v tejto veci je agresorom on, tak z hľadiska dlhodobého je práve obžalovaný "na muške" poškodeného, ktorý v tomto prípade celý konflikt inicioval, keď vyčítal obžalovanému, že komunikuje s dcérou a nachádza sa pred jej bytovkou.

Súd tak obžalovanému uložil trest na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby teda vo výmere 16 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu na 16 mesiacov, ktorý trest aj skúšobnú dobu považuje za primeraný a spravodlivý.“

Na základe preskúmania veci odvolací súd dospel k záveru, že skutočnosti, z ktorých okresný súd vychádzal pri určovaní druhu a výmery trestu v prejednávanom prípade, majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. V tomto smere odvolací súd poukazuje na to, že v odôvodnení odvolania prokurátor nevytýka okresnému súdu správnosť skutkových zistení, rozhodných pre určenie druhu a výmery trestu.

Ako vyplýva z vyššie citovanej časti odôvodnenia napadnutého rozsudku, okresnému súdu nie je možné vytknúť, že by neprihliadol na skutočnosti, na ktoré poukazoval prokurátor v dôvodoch svojho odvolania a ktoré skutočnosti vyznievajú v neprospech obžalovaného. Z citovanej časti odôvodnenia tiež nepochybne vyplýva, že okresný súd na rozdiel od dôvodov odvolania prokurátora podľa názoru odvolacieho súdu v súlade s ustanovením § 34 ods. 4 Tr. zák. dôsledne prihliadal aj pohnútku a na spôsob spáchania činu, vrátane jeho okolností.

Podľa názoru odvolacieho súdu z hľadiska ochrany spoločnosti okresný súd v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. dôsledne a správne skúmal, čo viedlo obžalovaného k spáchaniu predmetnej trestnej činnosti. Okresný súd v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania správne ustálil, že práve konanie poškodeného voči obžalovanému, ktoré konanie fakticky znamenalo zásah do slobody konania obžalovaného bez právneho dôvodu, bolo príčinou činu, pre ktorý bol na obžalovaného podaná obžaloba. Z výsledkov vykonaného dokazovania preto okresný súd správne ustálil, že hoci sa obžalovaný chcel vyhnúť kontaktu a komunikácii s poškodeným, poškodený jazdil na bicykli za ním až na miesto činu. Podľa názoru odvolacieho súdu v prejednávanom prípade je potrebné dať za pravdu aj záveru okresného súdu, podľa ktorého nie je možné opomenúť vykonaným dokazovaním nespochybnené tvrdenia obžalovaného, že v minulosti práve obžalovaný mal byť napadnutý poškodeným, čo v spojení s konaním poškodeného v prejednávanom prípade mohlo dôvodne u obžalovaného vyvolať pocit strachu z poškodeného a obavu z útoku na svoju osobu.

Uvedené skutkové zistenia okresného súdu o okolnostiach spáchania trestnej činnosti obžalovaným v prejednávanom prípade ani podľa názoru odvolacieho súdu nevyznievajú v prospech záveru o sklonoch obžalovaného k nevyprovokovanej a zjavne bezdôvodnej agresivite proti fyzickej integrite iných osôb. Preto odvolací súd považoval za správny názor okresného súdu, podľa ktorého u obžalovaného sú v danom prípade splnené zákonné podmienky podľa § 49 ods. 1 písm. b) Tr. zák. pre podmienený odklad výkonu uloženého trestu odňatia slobody. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd nestotožnil s názorom prokurátora v dôvodoch podaného odvolania o neprimeranej miernosti trestu, uloženého obžalovanému napadnutým rozsudkom okresného súdu.

Na základe preskúmania správnosti odvolaním napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu odvolací súd nezistil ani chyby odvolaním prokurátora nevytýkané, ktoré by však odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,

- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.